

pielgrzym

20 listopada - zakończenie Roku Miłosierdzia

MIŁOSIERNI JAK OJCIEC

„Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego,
weźcie w posiadanie królestwo,
przygotowane wam od założenia świata.

Bo byłem głodny,
a daliście Mi jeść;
byłem spragniony,
a daliście Mi pić;
byłem przybyszem,
a przyjęliście Mnie;
byłem nagi,
a przyodzialiście Mnie;
byłem chory,
a odwiedziliście Mnie;
byłem w więzieniu,
a przyszliście do Mnie”.

Kiedy, Panie?

„Zaprawdę,
powiadam wam:
Wszystko, co uczyniliście
jednemu z tych braci
moich najmniejszych,
Mnieście uczynili”.

(Z Ewangelii wg św. Mateusza 25,34-40)

W numerze m.in.:

Pomóżmy pomagać - str. 5

„Wieści ze świata” - str. 7-8

Ostatnie ziarenko - str. 10

Zawsze bądźmy miłosierni

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

- 13 listopada - niedzielne Słowo Boże na zakończenie Roku Miłosierdzia wygłosi ks. Tomasz Nowak, zast. dyrektora Caritas Archidiecezji Katowickiej.
- 19 listopada (sobota) - odwiedzin chorych i starszych parafian w godzinach przedpołudniowych.
- 20 listopada - Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata kończąca w Kościele Rok Miłosierdzia.
- 22 listopada - wspomnienie św. Cecylii, patronki muzyki kościelnej.
- 27 listopada - I niedziela Adwentu.
- 28 listopada - początek rorat. Zapraszamy od poniedziałku do piątku o godz. 6.30 oraz roraty dla dzieci przedszkolnych w środy o godz. 17, dla młodzieży i długo pracujących w piątki o godz. 19.
- 8 grudnia - Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP. Całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu. Zapraszamy do modlitwy.
- Porządek tegorocznej kolędy będzie zamieszczony w gablotce, na parafialnej stronie internetowej i w grudniowym numerze Pielgrzyma.

CHRYTY

- 09.10.2016 Ada Drobek
- 09.10.2016 Natalia Kaczmarczyk
- 09.10.2016 Jagoda Kryś
- 09.10.2016 Dawid Kunert
- 09.10.2016 Miłosz Nowacki
- 09.10.2016 Alicja Pluszczyk
- 09.10.2016 Zofia Woźniak
- 22.10.2016 Dawid Waclawik

ŚLUBY

- 17.09.2016 Józef Dybowicz i Danuta Kempa
- 22.10.2016 Tomasz Waclawik i Anna Waclawik

ZMARLI

- Beatryca Barańska, l. 77, ul. Sikorskiego 20
- Andrzej Żurkowski, l. 85, ul. Sikorskiego 40
- Teresa Pawluś, l. 81, ul. Sikorskiego 30
- Michał Grabiec, l. 40, ul. Sikorskiego 10
- Marian Miądowicz, l. 69, ul. Pilotów 9
- Roman Wiński, l. 64, ul. Graniczna 49
- Ginter Grządziel, l. 81, ul. Graniczna 53a
- Lidia Strzoda, l. 68, ul. Graniczna 49b
- Antoni Wądek, l. 89, ul. Sowińskiego 43
- Janina Jędrycha-Madej, l. 74, ul. Graniczna 57c
- Henryk Pietrykowski, l. 82, ul. Sikorskiego 42
- Zofia Krysowska, l. 91, ul. Sowińskiego 19

DUSZPASTERSTWO

MSZE ŚW. W NASZYM KOŚCIELE:

■ W NIEDZIELE:

o godz. 8, 9³⁰, 11⁰⁰, 12³⁰, 16⁰⁰ i 19⁰⁰14³⁰ dla podopiecznych Sióstr Misjonarek Miłości

Sakrament Chrztu św. i tzw. roczki (I rocznica Chrztu św.) - w II niedzielę miesiąca na Mszy św. o 12³⁰.

■ W TYGODNIU:

o godz. 6³⁰ (z wyj. sobót), 8⁰⁰ i 18⁰⁰

- w piątki o godz. 8⁰⁰ dla seniorów,
- Msza św. szkolna w I piątki m-ca o 17⁰⁰.
- Msza św. z udziałem młodzieży w I piątki miesiąca o 19⁰⁰.

NABOŻEŃSTWA W CIĄGU ROKU KOŚCIELNEGO:

■ Nieszpory niedzielne i świąteczne o godz. 17⁰⁰.

■ Nowenna do MB Nieustającej Pomocy w środy po wieczornej Mszy św.

■ Całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu w czwartki w nowej kaplicy po porannej Mszy św. o godz. 8⁰⁰ do Mszy św. wieczornej. Po tej Mszy św. jeszcze godzinna adoracja w kościele.

■ Nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa w I piątek miesiąca po Mszy św. o godz. 8⁰⁰.

■ Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego w III piątek miesiąca po Mszy św. o godz. 8⁰⁰ i 18⁰⁰.

■ Nabożeństwo do świętych - we wtorki po Mszach św. o 8⁰⁰ i 18⁰⁰.

■ KANCELARIA PARAFIALNA:

- poniedziałek - 8³⁰ - 11⁰⁰,
- wtorek - 14⁰⁰ - 17³⁰,
- środa - kancelaria nieczynna,
- czwartek - 8³⁰ - 11⁰⁰ i 14⁰⁰ - 17³⁰,
- piątek - 8³⁰ - 11⁰⁰.

■ KATOLICKI TELEFON ZAUFANIA (32) 253-05-00 czynny całą dobę. Porady: prawnik, lekarz, psycholog, ksiądz.

Parafia Wniebowzięcia NMP w Katowicach
40-018 Katowice, ul. Graniczna 26
tel. (32) 255 48 72

Konto: BSK S. A. VII O/Katowice
nr 68 1050 1214 1000 0007 0030 4934

www.graniczna.katowice.pl
poczta@graniczna.katowice.pl

TERMINARZ SPOTKAŃ

ŻYWY RÓŻANIEC

w I sobotę mies. Msza św. o godz. 8.00,
po niej 1 cz. Różańca św.

■ ■ ■

DZIECI MARYI

w soboty o godz. 10.30

■ ■ ■

LEGION MARYI

w środy o godz. 16.30

■ ■ ■

KRAĞ BIBLIJNY

w poniedziałki o 18.45

■ ■ ■

PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS
według potrzeb

■ ■ ■

GRUPA MŁODZIEŻOWA

w piątki po Mszy św. wieczornej

■ ■ ■

ODNOWA W DUCHU ŚW.

w środy o 19.00 (w DA pod wieżą)

■ ■ ■

MINISTRANCI

w I czwartki po Mszy św. wieczornej,
w II, III i IV sobotę o godz. 9.00

■ ■ ■

KOŚCIÓŁ DOMOWY

w jedną z sobót miesiąca

■ ■ ■

GRUPA LEKTORÓW

poniedziałek po I piątku mies. o godz. 18.45

■ ■ ■

APOSTOLSTWO DOBREJ ŚMIERCI

spotkania i wyjazdy po ogłoszeniu

■ ■ ■

GRUPA ŚW. MARTY

w piątki po Mszy św. o godz. 8.00

■ ■ ■

ZWIĄZEK GÓRNOŚLĄSKI

Koło Katowice-Śródmieście
III czwartek mies., o godz. 18.00

■ ■ ■

WSPÓLNOTA NEOKATECHUMENALNA

we wtorki i środy o godz. 19.00

Eucharystia w sobotę

Spotkania w salkach na I piętrze domu katechet.

MIESIĘCZNIK PARAFIALNY

Redaguje Zespół: ks. Zbigniew Kocoń, Wanda Niedziela, Beata Urban, ks. Szymon Melerowicz, ks. Marcin Socha

Współpraca: Kamila Falińska, Julia Karkowska, Andrzej Klukowski

Wydaje Parafia WNMP w Katowicach

e-mail: pielgrzymwnmp@interia.pl

Druk: Kaga-Druk, Katowice,

tel. (32) 255-34-18, 209-05-48

Słowo Proboszcza

Drodzy Czytelnicy Pielgrzyma!

W roku kościelnym to nie grudzień jest ostatnim miesiącem, ale listopad, a w tym roku jest to także miesiąc szczególny.

Listopad rozpoczyna się tradycyjnie uroczystością Wszystkich Świętych i wspomnieniem Wszystkich Wiernych Zmarłych. Dotykamy tu tajemnicy Kościoła jako wielkiej wspólnoty świętych w niebie, dusz w czyśćcu cierpiących i nas – pielgrzymujących do domu Ojca. Te pierwsze dwa dni listopada łączą się z dwoma szczególnymi inspiracjami kończącego się właśnie roku kościelnego.

Uroczystość Wszystkich Świętych przypominała nam również naszych świętych patronów wybranych przy chrzcie, ale także tegoroczną 1050 rocznicę chrztu Polski. Dlatego też w niedzielę 6 listopada jeszcze raz uroczystie odnowiliśmy przyrzeczenia chrztu świętego i wyznaliśmy naszą wiarę w duchu dziękczynienia Panu Bogu za ten wielki dar dla każdego z nas i dla naszej Ojczyzny w tym kończącym się właśnie Nadzwyczajnym Roku Jubileuszowym.

Dzień Zaduszny wpisuje się zaś w przeżywanie Roku Miłosierdzia, w którym tyle mówiliśmy o uczynkach miłosierdzia, a jednym z nich jest modlitwa za żywych i za zmarłych. Modlitwa za zmarłych, za dusze czyśćcowe, pamięć o naszych bliskich, o tych, którzy szczególnie tej pomocy potrzebują, jest nam bliska i ważna – pragniemy, wierząc w tajemnicę świętych obcowania, w Boże miłosierdzie, okazać tę konkretną pomoc właśnie duszom czyśćcowym. Czynimy to często w ciągu roku, a może najbardziej 2 listopada i przez kilka kolejnych dni, kiedy czytamy „wypominki” i przywołujemy w kościele imiona naszych bliskich zmarłych w czasie modlitwy różańcowej i podczas Mszy św. ofiarowanych szczególnie w intencji zmarłych, którzy wcześniej przekroczyli próg wieczności i oczekują na spotkanie z nami - mamy nadzieję, że już rychło w radości nieba.

Ostatnim akcentem Roku Miłosierdzia, który oficjalnie kończy się w naszej diecezji w sanktuariach i kościołach jubileuszowych w niedzielę 13 listopada, a w katedrze w niedzielę 20 listopada, była jeszcze jedna jubileuszowa pielgrzymka do miejsc związanych z przeżywaniem tego roku, za który jesteśmy Bożej Opatrzności szczególnie wdzięczni. W przeddzień zakończenia Roku Miłosierdzia, w sobotę 12 listopada w godzinach przedpołudniowych odwiedziliśmy jubileuszowy kościół Miłosierdzia Bożego w Tychach, którego budowę nasza parafia wspierała, a następnie udaliśmy się do pobliskiego, nowego sanktuarium św. Walentego w Bieruniu Starym, również kościoła jubileuszowego, gdzie uczestniczyliśmy we Mszy, a później we wspólnym spotkaniu.

Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata, która przypada w dniu 20 listopada będzie w naszej katedrze i w Kościele powszechnym dniem zakończenia całego Roku Miłosierdzia i podziękowania za wszystkie szczególne łaski tego wyjątkowego Roku, który było nam dane przeżywać. W Polsce ta uroczystość będzie także dniem szczególnego zawierzenia Ojczyzny i nas wszystkim Jezusowi Chrystusowi Królowi.

W naszej diecezji w tym dniu nastąpi również uroczyste, oficjalne zakończenie II Synodu naszej archidiecezji.

18 listopada przypada wspomnienie bł. Karoliny Kózkówny, młodej polskiej błogosławionej, która jest patronką polskiej młodzieży, szczególnie należącej do Ruchu Czystych Serc. Jest to Ruch działający w wielu krajach, również w Polsce, skupiający ludzi młodych, szczególnie przygotowujących się do małżeństwa. Wobec zagrożeń, jakie dzisiaj dotyczą ludzi młodych zwłaszcza w dziedzinie czystości, przeżywania w piękny i Boży sposób ludzkiej miłości, przygotowania do małżeństwa wydaje się, że ten ruch mógłby być jakąś pomocą. Jeżeli Pan Bóg pozwoli to taki Ruch też w naszej parafii zaistnieje, bardzo bym tego pragnął.

Pod koniec listopada rozpoczniemy nowy rok kościelny adwentem, kolejnym adwentem w naszym życiu, który nam uświadamia, że wciąż czekamy i że to, co najlepsze dopiero przed nami. Czekamy na wszystko, co będzie w bliskiej przyszłości, troszcząc się o los nasz, naszych bliskich, o naszą Ojczyznę, Europę, o losy świata, ale także w perspektywie wiary myślimy o tym, do czego przez kolejny adwent Pan Bóg nas przygotowuje, co chce nam powiedzieć.

Wyrazem tego naszego adwentowego czuwania będą wyjątkowe Msze św. roratnie, jak co roku przeżywane razem z Matką Najświętszą, która jest dla nas wzorem oczekiwania na Pana Jezusa, na Jego przyjście, wzorem pobożności i radości w tym wymiarze.

W roratach będziemy uczestniczyli rano o godz. 6.30 przez 3 tygodnie adwentu, a w czwartym tygodniu będą już tylko jedne specjalne roraty dziękczynne, podsumowujące, z wręczeniem pamiątek i nagród. Dla najmłodszych parafian, przedszkolaków i rodziców z małymi dziećmi będą raz w tygodniu w środy o godz. 17 (czyli 3 takie spotkania), zaś młodzież i osoby długo pracujące zapraszamy również na 3 Msze św. roratnie w piątki o godz. 19.

Adwent, początek nowego roku kościelnego wiąże się też z uroczystością Niepokalanego Poczęcia NMP. Jej niepokalane poczęcie to początek życia Matki Bożej, tajemnica łaski, więc tym bardziej chcemy z Nią ten rok rozpocząć. W tym dniu, 8 grudnia przypada w naszej parafii całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu. Jest to również święto patronalne naszych Sióstr i Legionu Maryi. Zaprosiłem na tę uroczystość do naszej parafii ks. biskupa Adama Wodarczyka, który podobnie jak w roku ubiegłym będzie przewodniczył Eucharystii.

Zbliżający się koniec roku kościelnego jest też niewątpliwie wspaniałą okazją, by wyrazić wdzięczność Panu Bogu i ludziom za łaski tego ostatniego czasu i całego minionego roku, za cenne inicjatywy i akcje, każdy dar serca zwłaszcza związany z Rokiem Miłosierdzia, za dar modlitwy, zwłaszcza różańcowej, której było tak wiele w ostatnim miesiącu, za obecność, za zaangażowanie, wspólne pielgrzymowanie, za nawet drobne gesty miłości i życzliwości, których doświadczamy jako wspólnota i jako duszpasterze, za pomoc materialną w budowaniu naszej wspólnoty i troskę o świątynię – dom Boży. Wszystkim serdecznie Bóg zapłać. Niech Pan Jezus przez to wszystko czego doświadczaliśmy w tym Roku Miłosierdzia, jako Król będzie szczególnie uwielbiony w naszych sercach.

Szczęść Boże! ks. Zbigniew Kocoń

Z ŻYCIA PARAFII

■ W październiku nabożeństwa różańcowe prowadziły poszczególne grupy parafialne, którym dziękujemy za modlitewne zaangażowanie.

■ **1 października** – Apostolstwo Dobrej śmierci zorganizowało pielgrzymkę do Sanktuarium św. Józefa i do kościoła Św. Ap. Piotra i Pawła oraz na dróżki Matki Bożej Bolesnej w Częstochowie. (Więcej na stronach 10-12)

■ **2 października** – gościliśmy w naszym kościele dominikanina o. Tomasza Golonkę, proboszcza Parafii Przemienienia Pańskiego i przeora klasztoru dominikanów w Katowicach, który głosił niedzielne Słowo Boże.

■ **7 października** – w święto MB Różańcowej podczas Mszy św. wieczornej przyjęliśmy nowych członków Żywego Różańca, a cała wspólnota odnowiła swoje ofiarowanie Matce Bożej. Tego dnia w godz. od 14 do 20 Legion Maryi poprowadził „Jerycho Różańcowe” w naszej kaplicy różańcowej.

■ **8 października** – do naszej katedry pielgrzymowali członkowie Żywego Różańca i osoby noszące szkaplerz karmeliński.

■ **10 października** – grupa lektorów naszej parafii odwiedziła parafię pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Brynowie przy ul. Pięknej. Była to okazja poznania jednej z sąsiednich parafii oraz krótkiej, ale ważnej historii jej powstania związanego z wydarzeniami na kopalni Wujek w 1981 r.

Tamtejszy Proboszcz ks. Ireneusz Tatura oprowadził grupę po świątyni i pokazał liczne relikwie zgromadzone w kościele i na probostwie.

■ **13 października** – zakończyły się tegoroczne nabożeństwa fatimskie.

■ **16 października** – z okazji Dnia Papieskiego młodzież tradycyjnie zaoferowała po Mszach św. kremówki, z których dochód przeznaczy na potrzeby grupy. Jak co roku popyt przewyższył podaż i mimo że tym razem zakupiono aż 1200 ciastek, to po Mszy św. o godz. 11 już ich zabrakło.

■ **16 października** – nabożeństwo różańcowe poprowadziła i wzbogaciła muzycznie wspólnota Kościoła Domowego, po czym wspólnie zaśpiewaliśmy kilka ulubionych pieśni św. Jana Pawła II, w tym oczywiście „Barkę” i „Abba, Ojciec”.

■ **21 października** – przeżywaliśmy kolejny Dzień Chorego. Po Mszy św. i modlitwie różańcowej wystąpiła grupa gości, niepełnosprawnych podopiecznych Ośrodka Caritas w Rudzie Śląskiej Halembie z zespołu teatralno-muzycznego „Od Serca” dostarczając obecnym niezwykle wzruszeń.

■ **23 października** – w niedzielę gościliśmy grupę kleryków z WSSD w Katowicach tzw. akcji powołaniowej. Diakon Mateusz głosił Słowo Boże. Seminarzyści prowadzili też sobotnie i niedzielne nabożeństwo różańcowe. Wspólnie z nimi modliliśmy się również o nowe powołania misyjne z racji przypadającej tego dnia Niedzieli Misyjnej i dalej Tygodnia Misyjnego.

■ **30 października** – s. Anna Bałchan ze Zgromadzenia Sióstr Maryi Niepokalanej dzieliła się z nami swoimi doświadczeniami z posługi pośród rodzin będących w trudnej sytuacji. Mówiła o powstawaniu Centrum św. Józefa, które to dzieło mieliśmy okazję wesprzeć. Po nabożeństwie różańcowym w intencji tego dzieła uczestniczyliśmy w koncercie istniejącego już 15 lat zespołu *Siostra Anna i Przyjaciele*.

opr. WNiBU, fot. Lesław Gajda, Danuta Rajmund, BU

Spotkanie z s. Anną Bałchan ze Zgromadzenia naszych sióstr wypadło tuż przed Wszystkimi Świętymi i nie wszyscy mieli okazję, by usłyszeć o nowym ważnym dziele, jakim jest budowa **Centrum św. Józefa**. W tym dniu udało się parafianom zebrać na ten szczytny cel ok. 5 tys. złotych

Postanowiliśmy w Pielgrzymie w skrócie przedstawić ideę tego przedsięwzięcia i zachęcić do dalszego wspierania i modlitwą, i materialnie.

Pomóżmy pomagać czyli budujmy coś dobrego!

Cele budowanego Centrum to:

- profesjonalna opieka dla dzieci od 6 miesięcy do 3 lat,
- warsztaty dla rodziców i dziadków oraz tych, dla których jest ważne tworzenie więzi rodzinnych, wspieranie dziecka w indywidualnym rozwoju,
- rozwój umiejętności wychowawczych,
- przygotowanie zawodowe kobiet do podjęcia pracy (staże i kursy zawodowe),
- szczególne wsparcie rodziców samotnie wychowujących dzieci,
- przeciwdziałanie przemocy.

Inicjatorem i jednostką prowadzącą powstające Centrum jest Stowarzyszenie PoMOC dla Kobiet i Dzieci im. M. Niepokalanej, którego prezesem i współzałożycielem jest właśnie s. Anna Bałchan – teolog, terapeuta, od wielu lat pracująca w Miejskiej Komisji Przeciwdziałania Przemocy, MSW, działająca przeciw przemocy i współczesnemu niewolnictwu, wielokrotnie nagradzana za dokonania w tym zakresie.

21.09.2016 budowa Centrum ruszyła

październik - rosną mury pierwszej części budynku

grudzień 2016 - przewidywane ukończenie stanu surowego

Siostra Anna na budowie!

Przy takiej energii i przy naszej pomocy wierzymy, że się uda!

nr konta: 38 1020 2313 0000 3902 0456 8533

Postępy budowy
i więcej szczegółów:

www.budujemycosdobrego.pl

www.facebook.com/budujemycosdobrego/

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy

na listopad

OGÓLNA: Aby kraje, które przyjmują wielką liczbę uchodźców i uciekinierów, były wspierane w swoim wysiłku solidarności.

MISYJNA: Aby w parafiach kapłani i wierni świeccy współpracowali w służbie wspólnoty, nie ulegając pokusie zniechęcenia.

na grudzień

OGÓLNA: Aby we wszystkich częściach świata zniknęła plaga, jaką jest werbowanie dzieci żołnierzy.

MISYJNA: Aby ludy europejskie odkryły na nowo piękno, dobroć i prawdę Ewangelii, która napędza życie radością i nadzieją.

Wszystkich, którzy cenią sobie wstawiennictwo świętych zapraszamy na

MODLITEWNE WTORKI

krótkie nabożeństwa po Mszach św. o 8⁰⁰ i 18⁰⁰

wtorek po I piątku miesiąca
**nabożeństwo do
św. Michała Archaniola**

następny wtorek
**modlitwa do
św. Antoniego z Padwy**

kolejny wtorek
modlitwa do św. o. Pio

ostatni wtorek miesiąca
modlitwa do św. Józefa

Wieści z Francji od ks. Rafała Bogackiego

We wrześniu rozpocząłem posługę w diecezji Nicea we Francji. Moja praca w Kościele francuskim będzie trwała przez najbliższych pięć lat. Decyzją tutejszego biskupa trafiłem do parafii Saint Matthieu w Cagnes-sur-Mer, miejscowości położonej niecałe 10 kilometrów na zachód od centrum Nicei. Jestem rezydentem w parafii liczącej ok. 85 tys. mieszkańców, z czego katolicy stanowią mniej więcej połowę. Terytorium parafii obejmuje 2 miasta i 2 miasteczka, 7 kościołów, w których regularnie odprawiana jest Eucharystia, kilka mniejszych kaplic, 10 domów spokojnej starości (w każdym Eucharystia odprawiana jeden raz w miesiącu) i klasztor dominikanek, w którym życie modlitwy prowadzi 5 siostr misjonarek z Korei. Łącznie ze mną w parafii posługę pełni 6 księży. Trzech z nich w warunkach polskich osiągnęłoby już wiek emerytalny. Tutaj z racji poważnych braków kadrowych nadal czynnie, zależnie od możliwości, pomagają w duszpasterstwie.

Średniowieczne miasteczko St. Paul de Vence należące do parafii zbudowane na wzniesieniu z widoczną wieżą kościoła

Trudno ogarnąć w jedną całość i opisać doświadczenie, które jest moim udziałem od 2 miesięcy. Słowo, które według mnie najlepiej oddaje moją aktualną sytuację to... nauka. Słowo ważne dla każdego chrześcijanina. Ciągłe uczymy się jak funkcjonować w często nieprzychylnym nam świecie, jak naukę Ewangelii wprowadzać w życie. Ten proces wydaje się nie być nigdy zakończony. Nic odkrywczego – jesteśmy uczniami. Jezus się nie pomylił. Tak do nas mówi w Ewangelii. I dla mnie to, że jestem uczniem nabiera nowych wymiarów. Uczę się nie tylko języka, ale także wielu innych rzeczy. Poznaje mentalność Francuzów, kulturę tego kraju. Uczę się żyć Ewangelią w zupełnie nowym kontekście kulturowym. Uczę się funkcjonowania w nowych warunkach, odnajdywania w nowych sytuacjach, gdy trzeba zadbać o wiele małych, prozaicznych rzeczy, które w Polsce spoczywały na barkach innych ludzi.

Uczę się w tym wszystkim pokory i zaufania. Mam głęboką świadomość tego, że to kolejny etap na drodze ucznia i że jest ze mną Ten, który mnie wybrał.

Jak wygląda tutejsze „życie wewnętrzne Kościoła”? Dobrze obrazuje je jedno, proste wydarzenie. Był wtorek, 30 sierpnia, godz. 9:00, dwa dni po moim przyjeździe. Rozpoczyna się Eucharystia, na której zgromadzonych jest ok. 40 osób. To przeważnie emeryci lub osoby niepracujące, ale są także 2 rodziny z dziećmi. To co da się dostrzec na pierwszy rzut oka to atmosfera wspólnoty. W sytuacji, w której Kościół jest mniej liczny, łatwiej nawiązać więzi. Nie ma tu anonimowości, prawie wszyscy się znają, wspólnie się modlą i wspólnie przeżywają swoją wiarę. Ta celebrowanie ma zdecydowanie bardziej wspólnotowy charakter – pomyślałem. Moje spostrzeżenia potwierdziły się w nadchodzącą niedzielę. Każda liturgia jest przygotowana - są odpowiedzialni animatorzy, którzy układają plan pieśni, wyznaczają czytających, prowadzą śpiew. Daje się tutaj zauważyć o wiele większe zaangażowanie w liturgię. Ludzie nie mają oporów, by podjąć posługę we wspólnocie. Mimo, że ministrantów całej parafii można policzyć na palcach jednej ręki, nie odprawiałem jeszcze Mszy św., na której nie znaleźliby się ludzie gotowi do czytania i recytacji psalmu. Spośród różnic między Kościołem w Polsce i we Francji wiele z nich, w mojej ocenie, wypada na korzyść naszego kraju. Ta jednak – zaangażowanie – przemawia na korzyść Francuzów.

Na koniec chciałbym podziękować za każde wsparcie modlitewne i życzliwość. Niezmiennie ważna jest dla mnie Wasza modlitewna pamięć przed Bogiem. Sam także modlę się o błogosławieństwo dla rodzinnej parafii.

Ks. Rafał

Kościółek św. Piotra nad brzegiem morza, tuż przy ruchliwej promenadzie w Cagnes-sur-Mer

Zachęcamy do nabywania, czytania i przekazywania dalej czasopism dostępnych w naszym kościele (po Mszach św. przed kościołem lub w zakrystii):

TYGODNIK PARAFIALNY

Na ręce ks. Proboszcza przyszedł list od kapłanów i parafian ze Lwowa-Sichowa, z której ks. proboszcza Jacka Kocura gościliśmy w październiku zeszłego roku.

Z przyjemnością przedrukowujemy treść listu.

List z Ukrainy ze Lwowa-Sichowa

PODZIĘKOWANIE

Nasza wspólnota parafialna pod wezwaniem św. Michała Archanioła we Lwowie-Sichowie jak co

roku, w ostatnią sobotę września przeżywała uroczystość odpustową, która zgromadziła wielu wiernych z różnych lwowskich parafii, a nawet różnych wyznań. Sumę odpustową koncelebrowało wielu kapłanów, a przewodniczył jej wikariusz generalny lwowskiej archidiecezji ks. Józef Pawliczek. Przybyli także z Polski członkowie Towarzystwa Śpiewaczego Dzwon z Orzesza, którzy śpiewem uświetnili uroczystość. Dopisała pogoda. Odpust jest dla naszej parafii szczególną okazją, by podziękować tym, którzy nas wspierają w dziele budowy świątyni. Dzięki Waszej pomocy wiele prac już wykonano, był to drugi odpust w nowym kościele ciągle jeszcze nie zakończonym. Wiele też udało się zrobić od ostatniego odpustu, m.in. uporządkowano teren wokół kościoła i poprzedniej kaplicy, dostosowano częściowo budynek tejże kaplicy do potrzeb rozrastającego się parafialnego przedszkola, wykończono niemal część mieszkalno-katechetyczną nowego budynku. Pozostaje położenie podłogi oraz wyposażenie kościoła w ołtarz, ambonę, pulpity, sedilia dla księży i ławki dla wiernych oraz udekorowanie świątyni obrazami.

Pragniemy się też podzielić z naszymi Dobrodziejami dobrymi informacjami o tym, że parafia nasza powoli, ale ustawicznie się rozwija i to pomimo wielkiej migracji zarobkowej do Polski. Wciąż przychodzą nowi ludzie, najczęściej młode małżeństwa z dziećmi. Nieraz są to ludzie poszukujący dopiero swego miejsca w Kościele, czasem zaś ludzie ukształtowani w innych parafiach Ukrainy. Coraz prężniej działają różne grupy parafialne, chociaż zapewne daleko im jeszcze do tych, których działalność możemy zobaczyć w polskich parafiach. Po latach prześladowań komunistycznych Kościoła Rzymskokatolickiego na Ukrainie dziękuję w tym roku Bogu za 25-lecie odrodzenia struktur kościelnych, utworzenie parafii, seminarium, za odbudowę i budowę nowych świątyń. W tym dziele macie udział także Wy – Dobroczynicy naszej parafii. Za Waszą ofiarę materialną i duchową pragniemy serdecznie podziękować zapewniając o stałej modlitwie za wszystkich, którzy razem z nami budują świątynię na Sichowie. Bóg zapłać!

Szczęść Boże!

W imieniu wszystkich parafian - duszpasterze:

ks. Jacek Kocur,
ks. Zbigniew Bębenek,
ks. Tadeusz Legowicz

Lwów-Sichów, w dniu Świętego
Michała Archanioła - 29.09.2016 r.

Do listu dołączone było zdjęcie z uroczystości odpustowej

Punkt Charytatywny „Św. Brat Albert”

ul. Sikorskiego 24, od pomnika

Godziny otwarcia:

- wtorek 16 - 18
- środa 10 - 12
- czwartek 16³⁰ - 17³⁰

Oferujemy: odzież, pościel, firanki, sprzęt domowy, sportowy, zabawki

Zapraszamy potrzebujących i ofiarodawców

Prosimy nie zostawiać przyniesionych rzeczy przed sklepikiem, gdy jest zamknięty, gdyż są zabierane i rozrzucone, a ostatecznie wyrzucane do śmietnika. Szkoda, by podarowane rzeczy były niszczone i nie trafiały do osób, które mogą z nich skorzystać.

SŁOWEM

Boże, nie daj nam nigdy zapomnieć,
że ty mówisz do nas także i wtedy,
kiedy milczysz...
Przez miłość do nas milczysz,
przez miłość do nas mówisz.
Czy mówisz, czy milczysz,
zawsze jesteś tym samym miłującym nas Ojcem.
Prowadzi nas Twój Głos,
wychowuje nas Twoje milczenie.

Søren Kierkegaard (1813-1855)
„Bóg wiary”

*Niech nic Cię nie smuci,
niech nic Cię nie przeraża,
wszystko mija,
lecz Bóg jest niezmienny.
Cierpliwością osiągniesz wszystko;
temu kto posiadał Boga
niczego nie braknie,
Bóg sam wystarczy.*

Św. Teresa z Avila

Dzień skupienia w Karmelu

„Odmawiajcie codziennie różaniec” – te słowa wypowiedziała Matka Boża dzieciom z Fatimy. Podążając drogą tych wskazówek czciciele MB Różańcowej trwają na modlitwie rozważając tajemnice życia Jezusa Chrystusa i Maryi. Wzorem wytrwałej modlitwy różańcowej jest św. Teresa z Avila – Teresa Wielka. W naszej rodzinie różańcowej jest ona patronką II Róży. W Katowicach św. Teresa szczególnie jest czczona w cichym, skromnym domu sióstr karmelitanek przy kościele Świętych Apostołów Piotra i Pawła. Jest ona założycielką tego Zgromadzenia, a siostry nazywają ją Świętą Matką. W tym cichym, przesiąkniętym modlitwą, pracą, skromnością i pokorą klasztorze jako II róża różańcowa przeżywalismy dzień skupienia. Wspólnie z siostrami uczestniczyliśmy we Mszy św. sprawowanej przez naszego ks. Proboszcza. Dziękowaliśmy Bogu za posługę sióstr, za wielkie świadectwo wiary i wierności w powołaniu. Modliliśmy się przez wstawiennictwo św. Teresy o wytrwanie w modlitwie dla wszystkich członków Żywego Różańca w parafii, dla chorych o zdrowie i siłę w cierpieniu, dla wszystkich kapłanów o świętość, a dla wszystkich parafian o żywą wiarę. Prosił Boga, aby wszyscy spotykali Go podczas modlitwy jako przyjaciela, który miłuje każdego takim, jaki jest.

Po Mszy św. udaliśmy się do rozmównicy, gdzie jedna z sióstr karmelitanek opowiedziała nam o życiu sióstr, rytmie dnia wg zasad wzorowanych na życiu mnichów. Modlitwa, posłuszeństwo, skromność i milczenie to charyzmaty, które pomagają w usłyszeniu Boga, w zrozumieniu powołania. Otrzymaliśmy od sióstr obraz św. Teresy, który odwiedza po kolei rodziny każdego z członków Róży Różańcowej. Nasz dzień skupienia zakończyliśmy agapą. To spotkanie zbliżyło nas we wspólnotę oraz pomogło nam w zrozumieniu sensu systematycznej modlitwy, kontemplacji, kontaktu z Bogiem poprzez patrzenie, milczenie i pracę.

Zelatorka M.K.

*Modlitwa nie polega na tym, żeby dużo myśleć,
ale na tym, żeby bardzo kochać.*

Św. Teresa z Avila

Ołtarz w klasztornej kaplicy

II róża różańcowa w modlitewnym skupieniu

Ks. M. Maliński - Bajki nie tylko dla dzieci

Pilny list do Świętego Mikołaja

(fragment)

Zbliżał się 6 grudnia. Święty Mikołaj siedział i czytał listy, które mu dzieci przysyłały przed jego imieninami. Starego biskupa, przez wszystkich w niebie kochanego, otoczyły aniołki. Otwierały mu listy i porządkowały. Czasem święty staruszek nie mógł sobie poradzić z bazgrołami jakiegoś dzieciaka, który dopiero zaczynał poznawać ciężką i trudną sztukę pisania. Wtedy aniołki brały na jego prośbę taki list w swoje delikatne ręce i odczytywały go świętemu na głos.

– Co on tam napisał? – zapytywał z troską święty.

Aniołek wziął kolejny list i odczytywał niezgrabnie napisane literki: „Proszę Cię, święty Mikołaju, żebyś mi przyniósł kolej. Taki pociąg, żebym się zmieścił w nim i ja, i mój piesek Ciapek, i mój kocik Łapek”.

– Ho, ho, ho. I co jeszcze?

Aniołek czytał dalej: „Żeby były długie szyny. Bo chcę objechać swoim pociągiem dookoła świat”.

– No, no, no. Skąd on taki wędrowniczek.

Następny list był łatwy, bo wykaligrafowany bardzo wyraźnie. Święty Mikołaj czytał sobie sam:

Miłosierni jak Ojciec

Kończy się Rok Miłosierdzia - aż żal, że tak szybko minął. Dzięki zwróceniu naszej uwagi na wspaiały przymiot Boga, jakim jest Jego miłosierdzie mogliśmy Go poznawać, odkrywać jak jest nieskończone, niepojęte, poprzez nie zbliżać się do najczulszego Ojca, budować z Nim więź.

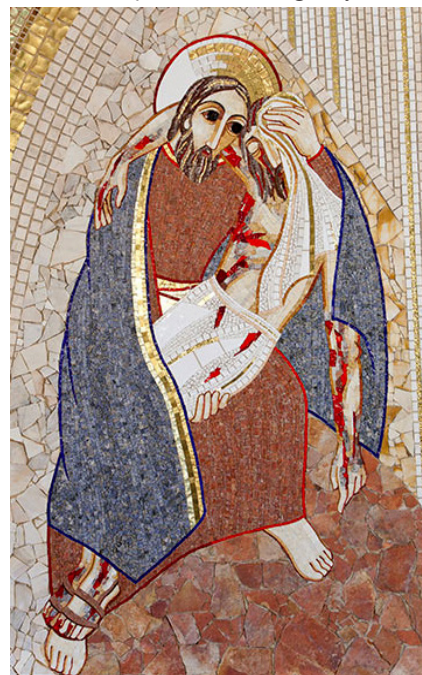
Dlatego bardzo się cieszę, że właśnie w TYM roku ukazała się książka, którą gorąco Państwu polecam: „Miłosierni jak Ojciec. Pozwól się przemieniać Bożemu Miłosierdziu”, wydana przez Wydawnictwo eSPe. Autorem tej książki jest młody, bo dopiero z trzyletnim stażem - ksiądz Krzysztof Porosło. Już sama okładka tej książki zachęca do kontemplacji Miłosierdzia Bożego. Mozaika jezuita Marko Ivana Rupnika przedstawia miłosiernego Samarytanina podtrzymującego rannego człowieka. Ale moje pierwsze skojarzenie było inne: oto Ojciec trzyma w ramionach swego Syna zdjętego z krzyża. Poruszyło mnie to tym bardziej, bo przywykliśmy, że w postaci Piety przedstawiana jest Matka Boża trzymająca w ramionach zdjętego z krzyża Syna. Ale Bóg Ojciec? Ile treści, ile wzruszeń, ile myśli, ile nadziei! Nie mniej poruszająca jest treść samej książki, którą można przeczytać i odłożyć na półkę, ale zapewniam, że jest nad czym myśleć, jest co rozważać. Można więc potraktować ją jako swoiste rekolekcje dla siebie, obliczone na 18 tygodni - bo tyle jest fragmentów zbudowanych wokół Pisma Świętego, dotyczących tajemnicy miłosierdzia. W każdym rozdziale znajduje się wybrany tekst biblijny do osobistej medytacji, pogłębione wskazówki i refleksje autora a także propozycje zadań i postanowień w pracy nad sobą, ponadto znajdziemy też specjalną modlitwę i miejsce na zapiski duchowego dziennika. W jednym z tygodni mamy na przykład zadanie polegające na tym, by przez tydzień notować

każdy, najmniejszy nawet okrucieństwo, który uczyniliśmy komuś oraz każdy najmniejszy nawet okrucieństwo, który otrzymaliśmy od kogokolwiek. Jakże było moje zdumienie, zwłaszcza w pierwszym dniu obserwacji i zapisków, gdy okazało się, że ilość otrzymanego dobra o kilka punktów przewyższyła ilość ofiarowanego przeze mnie. To zachęciło mnie do tego, by dawać z siebie jeszcze więcej. Dobro pomnaża dobro - to znana prawda, a tu możemy się jeszcze o tym przekonać, jak to działa w naszym życiu.

Maria Rabsztyn

Mozaika o. Marko Ivana Rupnika w kościele św. Euzebiusza w Cinisello Balsamo (2010 r., Włochy, prowincja Mediolan)

Sklania do refleksji podobieństwo twarzy Samarytanina i trzymanego przez niego w ramionach rannego człowieka. Chrystus jak miłosierny Samarytanin (Łk 10, 29-37) pochyła się nad naszym cierpieniem, leczy nasze rany, a w ubogim, potrzebującym pomocy kryje się też oblicze Jezusa (Mt 25,34-40).

– „Jeszcze nigdy nie miałem misia pandy, a mój miś już się zestarzał, jedno ucho ma naderwane, a właściwie dwa, i już ma tylko jedno oko, bo drugie gdzieś się zgubiło. A mnie się najlepiej zasypia z misiem”.

Ale następny list był znowu trudny do odczytania. Święty Mikołaj podał aniołkowi pomarszczoną kartkę papieru.

– Może list wpadł do wody?

– Albo był pisany podczas deszczu - powiedział drugi anioł, zaglądając pierwszemu aniołkowi przez ramię.

– Czytaj, czytaj. Szkoda czasu. Tyle jeszcze listów do odczytania - powiedział święty Mikołaj niecierpliwie, wskazując na ledwie napoczęty koszyk z listami. - A wciąż nowe przychodzą.

– „Święty Mikołaju” - zaczął anioł powoli sylabizując. - „Nie proszę Cię o żadne zabawki, ani nie proszę Cię o żadne laski... Proszę Cię tylko o jedno.”

– Co on tam wymyślił?

– „Uzdrow moją mamę”.

Zrobiło się cicho w tym rozświegotanym towarzystwie. Zamilkł i anioł odczytujący list, zaskoczony sam tym, co przeczytał. Po chwili milczenia święty Mikołaj spytał cicho: - To już wszystko, co tam napisane?

– Jeszcze nie: - „Moja mama jest ciężko chora od dawna i żadne lekarstwa nie pomagają. Lekarz powiedział, że już tyl-

ko Bóg może ją uratować.” Znowu zapadła cisza. Tym razem lży uniemożliwiły aniołkowi dalsze czytanie.

– To już wszystko?

– Nie - odpowiedział aniołek przez ściśnięte gardło. - „Pomyślałem sobie - czytał dalej aniołek tłumiąc łkanie - że do Pana Boga niełatwo się dostać, bo przecież tylu ludzi wciąż Go o coś prosi, wobec tego piszę do Ciebie, abyś Ty wstawił się za moją mamą do Pana Boga”.

Święty Mikołaj może by już się zerwał, ale poczuł, że nie jest w stanie ruszyć się z fotela. Powiedział więc do aniołka:

– Pokaż mi to dziecko.

Aniołek spojrział na adres, rozglądnął się po Ziemi. Odsunął obłoczek, który mu przeszkadzał, i powiedział:

– To tam - wskazując ręką.

Święty Mikołaj zmrużył oczy i popatrzył pilnie, choć to mu już nie było potrzebne. Zobaczył chłopca w szpitalu przy łóżku matki.

– To znaczy, że mama żyje. Podniósł się z wawo z fotela.

– Gdzie idziesz, święty Mikołaju?

– Jak to gdzie? - Do Pana Boga, żeby Go prosić o zdrowie mamy.

Ks. SZYMON MELEROWICZ - OSTATNIE ZIARENKO

Od 26 do 29 października tego roku obchodziliśmy w Kościele Tydzień Misyjny, który przebiegał pod hasłem: „Ochrzczony to znaczy posłany”. Wyrażenie to przypomina każdemu wierzącemu katolikowi (chrześcijaninowi), że od momentu przyjęcia sakramentu chrztu świętego staje się misjonarzem. Wszyscy członkowie naszej parafii są więc odpowiedzialni za to, by wychodzić z ewangelią do ludzi nie znających jeszcze Chrystusa.

Przyznam szczerze, że kiedy w ubiegłym roku redakcja „Pielgrzyma” poprosiła mnie bym podzielił się z czytelnikami refleksjami na temat misji, czułem się niekompetentny, by podjąć się takiego zadania. Przecież ja w Iquitos w Peru byłem tylko jeden rok, cóż mogłem więc powiedzieć więcej, niż każdy, a więc misjonarz, którym jest każdy ochrzczone. Moje doświadczenie misji wydawało mi się małe, powierzchowne, zbyt krótkie. Ostatecznie jednak napisałem parę wspomnień, związanych głównie z tradycjami obchodzenia różnych świąt chrześcijańskich na tamtych terenach.

W tym numerze, wychodzącym w okresie wspomnienia Wszystkich Świętych i Dnia Zadusznego chciałbym niniejszym artykułem zamknąć cykl i podzielić się tym, jak wspominam przełom października i listopada przeżyty w Iquitos w 2014 r. Celowo piszę „o okresie”, a nie o dniu 1 listopada, ponieważ w Iquitos nie obchodzi się zwyczajowo tego święta, jedynie w czasie Mszy św. wspomina się Uroczystość Wszystkich Świętych. Nie odwiedza się cmentarzy, nie ma wypominków za zmarłych. Natomiast od połowy października do 1 listopada odbywają się procesje z figurą „Señor de los Milagros” (Pan Cudów). Zwyczaj ten pochodzi z 1687 roku, kiedy to w Limie po trzęsieniu ziemi, w jednym z kościołów ocalała tylko ściana z wizerunkiem ukrzyżowanego Chrystusa. Stworzono kopię tego obrazu i w procesji niesiono ją ulicami Limy, prosząc Pana Jezusa, by ugasił gniew natury.

Takie procesje urządza się w Iquitos do tej pory. Każda parafia prowadzi swoją, w wybranym dniu, natomiast procesja dla całego miasta wyrusza przed 1 listopada.

Ja niestety, mogłem przeżywać te uroczystości tylko pośrednio, słuchając opowieści osób, które odwiedzały mnie w szpitalu. Następnego roku byłem już w Polsce.

Mój krótki pobyt na misji w Peru pokazał mi, że warto ufać Bogu. On się o mnie troszczył. Gdy zachorowałem mało mogłem zrobić, jednak Bóg jakoś mnie wydobył z tej trudnej sytuacji i „zorganizował” leczenie. Ja naprawdę działałem już wtedy bardzo mało. Na początku, wyjeżdżając do Peru też miałem mało pewności siebie, a jednak udało mi się dotrzeć do dżungli.

Wracając do Tygodnia Misyjnego, w trzecim dniu czytana była ewangelia o Królestwie Bożym, które jest podobne do małego ziarenka gorczycy zasianego w ogrodzie, z którego wyrasta drzewo i gnieźdzą się w nim ptaki. Pomyślałem sobie, że to moje „małe doświadczenie” z Peru, o którym pisałem w Pielgrzymie, może stać się małym ziarenkiem zasianym w sercu któregoś z Czytelników i wyrosnąć na wielkie drzewo powołania misyjnego. Może to z mojej strony zbyt śmiała myśl, ale przecież to Bóg sprawia wzrost.

Jesienne pielgrzymowanie Apostolstwa Dobrej Śmierci

Pierwsza sobota października przywitała nas słońcem i ciepłem, które umiliły dzień. Grupa Apostolstwa Dobrej Śmierci naszej parafii, wraz z księdzem Proboszczem Zbigniewem wyruszyła na pielgrzymi szlak do Częstochowy i na Jasną Górę. Duchowe przygotowania rozpoczęliśmy już w autobusie powierzając siebie i najbliższych opiece Jezusa i Maryi. W czasie podróży nie zabrakło chwil na przyjacielskie rozmowy, krótkie drzemki, śpiew i radość z bycia razem.

W niedługim czasie dotarliśmy do Sanktuarium Świętego Józefa w częstochowskiej dzielnicy Raków. Tamtejszy Proboszcz opowiedział nam historię kościoła, oprowadził po jego wnętrzu i wyjaśnił, że jego zewnętrzny wygląd jest celowo zachowany, aby oddać klimat wcześniejszych wieków. Dookoła świątyni znajdują się krużganki, w których umieszczonych jest

Prezbiterium sanktuarium św. Józefa w Częstochowie -Rakowie

14 obrazów z życia św. Józefa, tzw. *drożki św. Józefa*. Obok mogliśmy zobaczyć też dzwonnice, fontannę z figurą św. Jana Pawła II oraz piękne ogrody, które w odcieniach jesieni zachwycaly oko. Centralną częścią dnia była Msza Święta, podczas której przez wstawiennictwo św. Józefa polecaliśmy nasze codzienne troski i wielbili Jezusa Eucharystycznego.

Kolejnym punktem wyjazdu była modlitwa w kościele św. Ap. Piotra i Pawła, gdzie w prezbiterium znajduje się obraz Matki Bożej Bolesnej. Jest to nietypowe przedstawienie Maryi Cierpiącej - trzymająca Ona na swoich kolanach cierniową koronę Jezusa. Symbolika ta stanowi streszczenie prawdy o cierpieniu Wcielonego Boga.

Od ks. Grzegorza Poloka, założyciela naszego Pielgrzyma i profesora katowickiego Uniwersytetu Ekonomicznego, otrzymaliśmy po sąsiedzku zaproszenie na ciekawe spotkania dla rodzin.

Spotkania dla zakochanych, narzeczonych, małżeństw

Dom katechetyczny przy parafii Opatrzności Bożej w Katowicach-Zawodziu

ul. 1 Maja 52

Organizatorzy: Parafia Opatrzności Bożej w Katowicach-Zawodziu oraz Wydział Informatyki i Komunikacji Uniwersytetu Ekonomicznego.

„Opatrznościowe środy dla Rodziny” - czyli cykl czterech spotkań w miesiącu o charakterze formacyjno-warsztatowym poświęconych tematyce rodzinnej

I środa miesiąca - Modlitwa na dobry początek

Eucharystia w intencji rodzin oraz cicha adoracja Najświętszego Sakramentu

II środa - Zakochanie...i co dalej?

Zaproszenie skierowane do zakochanych.

Eucharystia w ich intencji, warsztaty dotyczące poznawania siebie nawzajem w związku, komunikacji, a także zdobywaniu umiejętności w tworzeniu relacji.

III środa miesiąca - Zainwestuj w fundament

Eucharystia w intencji małżeństw oraz osób żyjących w związkach niesakramentalnych, po której warsztaty dotyczące budowania więzi małżeńskiej.

IV środa - Porozmawiajmy o dzieciach!

Spotkanie poświęcone tematyce relacji pomiędzy rodzicami a dziećmi. Eucharystia w intencji dzieci - zapraszamy całe rodziny, a następnie warsztaty dotyczące sposobów komunikacji pomiędzy dziećmi a rodzicami.

„Opatrznościowe środy dla Rodziny” rozpoczęły się już 5 października 2016 r., ale można uczestniczyć w dowolnej liczbie spotkań i włączyć się w trakcie trwania cyklu.

Każde spotkanie rozpoczyna się Eucharystią z homilią poświęconą tematyce rodzinnej (na podstawie adhortacji apostolskiej papieża Franciszka *Amoris laetitia*)

Przed Mszą św. okazja do spowiedzi.

Czas jednego spotkania - ok. 1,5 godz. (19.00-20.30)

Organizatorzy zapewniają opiekę nad dziećmi!

Szczegółowe terminy spotkań i więcej informacji:

www.facebook.com/opatrznosciowesrody/

www.srodydlarodziny.pl

Kontakt: ks. prof. Grzegorz Polok

grzegorz.polok@ue.katowice.pl

W tej parafii ugoszczono nas ciepłą herbatą, kawą i smacznym ciastem, więc był też czas na wzmocnienie ciała. Nie zabrakło radosnych opowieści tamtejszych kapłanów: ks. proboszcza Janusza Wojtyły i ks. prałata Eugeniusza Wieczorka (emerytowanego proboszcza).

Po radosnej agapie przyszedł czas na modlitwę z Maryją Bolesną i rozważanie boleści, które przeżywała towarzysząc swojemu Synowi. W sąsiedztwie kościoła znajdują się Kaplice Siedmiu Boleści Matki Bożej z drewnianymi płaskorzeźbami obrazującymi Boleści Matki Bożej. Wykonał je artysta rzeźbiarz Marian Chramiec z Białki Tatrzańskiej.

Rozważanie Męki Jezusa i cierpienia Matki Bożej zakończyliśmy koronką do Bożego Miłosierdzia w kaplicy wieczystej adoracji, gdzie również znajduje się figura Matki Boskiej Fatimskiej.

Będąc w bliskości Jasnej Góry nie mogło nas tam – u Czarnej Madonny, naszej Mamy – zabraknąć, więc udaliśmy się przed Obraz Królowej Polski, której każdy mógł powierzyć swoje prośby i wyrazić wdzięczność.

Wzmocnieni Bożym Słowem, Eucharystią, obecnością Maryi i naszych bliźnich wieczorem wróciliśmy do Katowic.

Kamila Falińska

foto Dorota Klukowska

W częstochowskim kościele Świętych Apostołów Piotra i Pawła

Więcej zdjęć z wyjazdu na stronie 12

Sanktuarium św. Józefa - zachowany zewnętrzny wygląd kościoła oddaje atmosferę dawnych wieków

Jesienne pielgrzymowanie Apostolstwa Dobrej Śmierci

Częstochowa 1.10.2016

Sanktuarium św. Józefa
wejście z krużganków do ogrodu

Jesienny ogród u św. Józefa

MB Bolesna
z koroną cierniową,
obraz w głównym
ołtarzu w kościele
św. Apostołów
Piotra i Pawła

Parafia św. Apostołów Piotra i Pawła
Kaplice Siedniu Bolesci Matki Bożej

fot. Dorota Klukowska